

3579 ¹⁶/₅ 51: 1. beh. af f. t. l. om ændr. i l. om bunden opsparing for 1950—51 og 1951—52. 3580

[Poul Møller.]

kan løse alverdens vanskeligheder for Danmark, men lidt har også ret i den nuværende situation.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Bertel Dahlgaard: De principielle synspunkter i forbindelse med dette lovforslag behandlede jo i marts, og jeg finder ingen anledning til nu at gentage dem. En almindelig økonomisk debat må efter mit skøn naturligt foregå i en anden sammenhæng; ellers kan forholdet let blive det, at man fører en økonomisk debat for hvert enkelt af de kriseforligsforslag, som vi kommer til at behandle i den kommende tid.

Jeg skal derfor indskrænke mig til at sige, at i det store og hele finder jeg, at lovforslaget er i overensstemmelse med de aftaler, der på dette område fandt sted under de politiske forhandlinger i marts, og hvad der kan være af enkeltheder at drøfte, kan vi jo behandle i det udvalg, der formentlig vil blive nedsat.

Jeg skal anbefale forslaget til velvillig behandling.

Oluf Pedersen: Dette lovforslag skal efter den fremsættelsestale, som den højtærede finansminister holdt, være en foranstaltning imod vore økonomiske vanskeligheder. Disse økonomiske vanskeligheder hørte vi om først på året dels af den højtærede indenrigsminister, dels af den højtærede finansminister, og jeg tror nok, man kan sige, at de startede med store overdrivelser. Det er behandlet siden. Jeg har bl. a. været inde på det, dengang vi drøftede spørgsmålet om Marshallåen, idet jeg sagde, at det, det drejer sig om — og det tror jeg at man i øjeblikket erkender fra alle sider —, er at hindre fortsat underskud på betalingsbalancen og at igangsætte foranstaltninger imod inflation, de to ting og ikke andet. Talen om, at vi står på ruinens rand, og at hvis man gav valutæen fri, ville pengene falde til ingenting at være værd, den har man vist opgivet, for hvis det var sådan, at ved fri valutahandel blev pengene ingenting værd, ville det være umuligt at opretholde den kurs, man har; man kan ikke opretholde en kunstig kurs i det lange løb.

Det underskud, der var på betalingsbalancen i 1950, er opgjort til 300—400 mill. kr., og vi ved også, at det modsvarede af stigende lagre og en stor investering, oven i købet med et større beløb, end underskuddet drejer sig om. Inflationen ses af det stigende pristal og er bl. a. en følge af devalueringen og et resultat af skatterne. Det er utvivlsomt ikke urigtigt, når et af regeringens organer, „Nationaltidende“, hævder, at det at anvende skatter imod inflation svarer til at ville slukke et bål med benzin. Men det er altså de midler, man har brugt.

Det forslag, der her foreligger, regner jeg for at være meget trykkende for en del af befolkningen, men for de fleste drejer det sig dog kun om en ompostering. Som middel overfor vanskelighederne tror jeg imidlertid man kan sige, at det er ret ligegyldigt, endog i nogen grad skadeligt.

Jeg har prøvet på, om det var muligt ved en gennemgang af tallene at finde en sammenhæng imellem opsparing og underskud eller overskud på betalingsbalancen, og jeg er kommet til det resultat, at der ingen sammenhæng er. Der er heller ingen sammenhæng mellem opsparing og inflation udover, at inflation modvirker opsparing. Sammenligner man opsparingen, indskud i banker og sparekasser, ved udgangen af 1949 og udgangen af 1950, ser man, at i 1950, da der var det underskud på betalingsbalancen, som man er så forfærdet over, og som man nu skal hjælpe på ved bunden opsparing, havde vi større opsparing end i det foregående år. Kan finansministeren finde nogen som helst sammenhæng? Ved at tænke over problemerne kan man sige sig selv, at der ingen forbindelse er mellem de to ting, men tallene siger det samme. Kan finansministeren anføre noget, som viser en sammenhæng mellem opsparing og overskud eller underskud på betalingsbalancen? Nej, de to ting har slet ikke noget med hinanden at gøre.

Selvom mit parti er gået imod de fleste af de lovforslag, som omfattes af påskeforliget, mener vi dog ikke, at alting her i landet er godt, tværtimod, vi mener, der tiltrænges en dybtgående ændring i vort lands økonomiske politik. Vi har under forhandlingerne for det første foreslået grundskyld i stedet for skatter; vi stillede forslag om en ekstraordinær grundskyld for